

XXIII.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Straffelov for Krigsmagten.

(Udgiven af Folkethingets Udvalg den 24de Februar 1881).

Efter de udførlige Behandlinger, som nærværende Sag gjentagne Gange har været Gjenstand for i begge Thing og navnlig i Folkethinget, har det staaet klart for de Medlemmer af nærværende Udvalg (Bertelsen, Bojsen, Rjer, Madsen og Stenbæk), som nærmest slutte sig til Forslagsstillerne, at, dersom det overhovedet skulde kunne lykkes at gennemføre Sagen, saa maatte man væsentligst rette sin Opmærksomhed paa muligen at fjerne de Uoverensstemmelser, som stode til Rest ved den sidste Behandling i 1877, og som Regel kun berøre saadanne Punkter af Udkastets øvrige Indhold, hvis ændring muligen kunoe lette en Forstaaelse om de Hovedpunkter, hvorom Enighed ikke tidligere var tilvebragt. Disse Hovedpunkter vare som bekendt Fastsettelsen af selve Straffearterne. Folkethinget var sidst blevet staaende ved at aabne Udgang til Anvendelse af Arrest i Bøien i Felten og i Krigsstibene (jfr. Forslagets § 26), men under Forudsaaning af, at Lovens dengang kunde være bleven ført igjennem, var det stillet i Udfigt, at man kunde være gaaet ind paa under lignende Forhold at lade anvende Staastraf i Form af Bunden til en Pæl eller lignende. Heller end at gjøre denne Indrømmelse overfor en Straffemaade, der i sin Udførelse kan være udjat for Vilkaarlighed, er Flertallet iaar enedes om at lade Bøiestrafpen anvende som ordinær Straf baade ved Hæren og Flaaden, og man er

herved gaaet ud fra, at denne Straf mere vil faae Karakteren af en skarpet Arrest end af legemlig Bold, da den saaledes Fængslede ikke hindres i sin fri Bevægelse, uden forsaavidt han er bunden til et fast Punkt. Man forudsætter herved, at den eller de anvendte Lænter fastgjøres til et Punkt i Lokalets Gulv, er mindst af 1 Mens Længde; at den saaledes Fængslede forøvrigt med Hensyn til Kost, Varme og Lys behandles lige med Vagt-arrestanter, ligesom der ved Udnyttset „et saavidt mulig afspærret Sted“ kun sigtes til Forholdene ombord i Krigsstibene samt til saadanne Forhold i Felten, hvor et særlig indelukket Lokale ikke kan staaes tilveie.

Det andet Hovedpunkt var Spørgsmaalet om eventuel Erstatning for den Del af Tjenestetiden, som de Straffede tilbringe i Fængsel (Lovforslagets § 32) eller om en Til-lægsstraf til Skerpelse af samtlige Fængselsstraffe, efter at de følgelig legemlige Straffe vare afstaaede. Folkethinget var enedes med den tidligere Krigsbestyrelse om dette Forholds Ordning saaledes, som det er fremstillet i den foreliggende § 32, hvorved Enhver, der har siddet i Fængsel mere end 5 Dage af sin Tjenestetid, skulde holdes inde til Gjentjeneste i ligesaa lang Tid, som Fængselsstraffen har været, idet man gik ind paa, at denne Gjentjeneste kun maatte betragtes som Erstatning for den for Uddannelsen tabte Tid. Fra flere Synspunkter maa man imidlertid er-